

...: **BOEMERANG - LEDENBLAD Animo** ...:

tweemaandelijks ... januari-februari 2011

Animo ... tel 02 552 02 67 ... info@animoweb.be ... www.animoweb.be
afgiftekantoor 1099 Brussel x :: P.702025

...: **INTERNATIONAAL** ...:

- 2 - Ga internationaal met **Animo**

...: **OP ERASMUS** ...:

- 3 - Studenten in het spoor van Erasmus?

...: **INTERVIEW** ...:

- 4 - De Millenniumdoelstellingen herbekeken

...: **KLAAR VOOR EEN NIEUW ANIMOJAAR** ...:

- 5 - nieuwjaarsreceptie en zomerkamp

- 6 - nieuwe jaarthema's, Animotto's en Lentecongres

...: **DOSSIER** ...:

- 7 - Cancun-klimaatop, een eerste evaluatie

...: **FOTOVERSLAG** ...:

- 8 - Herfstcongres 2010

IN DE KIJKER

foto Animo

Maand van de solidariteit bij Animo Denderleeuw

De hele maand december voerde **Animo** Denderleeuw solidariteitsacties. Op 25 november was er de aftrap met de actie “Winst + Ontslag = Schande”, waarin ze steun betuigde aan mensen die onterecht ontslagen worden door de graaizucht van de multinationals. Op 1 december was er net als bij andere afdelingen de “Fuck the Pope”-condoomactie. Ook het thema armoede kwam uitgebreid aan bod: zo deelde **Animo** Denderleeuw soep uit op de kerstmarkt en hielpen ze op een kerstsouper voor mensen die in armoede leven. Immers, zo stelt **Animo** Denderleeuw, “armoede is niet alleen een zichtbare kwestie. Vele mensen, met wel een dak boven het hoofd, kunnen toch geen warme kerst vieren.”

screenshot

Animo houdt kussengevecht voor België

Op 23 november hield **Animo** Leuven samen met andere Vlaamse jongerenorganisaties een kussengevecht ‘tegen’ Waalse collega’s uit Louvain-La-Neuve. Met dit kussengevecht riepen ze op tot meer solidariteit over de taalgrens heen. Voorzitter Steven Duchateau vond het een geslaagde actie: “een sterk signaal aan de politici is gegeven.” De actie haalde Het Journaal van 19u.

foto Animo

Condoomactie “FUCK THE POPE” op Wereld Aids Dag ongelooflijk succes!

Ook dit jaar voerde **Animo** actie op 1 december, Wereld Aids Dag, waarbij we opriepen voor meer solidariteit voor slachtoffers van hiv/aids. Dit jaar deelden we condooms uit onder de slogan FUCK THE POPE. Het werd een ware voltreffer! Wel 13 afdelingen - Bachten De Kupe, Brugge, Denderleeuw, Hamme, Izegem, Leuven, Mechelen, Oudenaarde, Overpelt, Sint-Niklaas, Tienen, VUB (foto) en Zonnebeke – deden mee aan de actie. Wie nu pas de smaak te pakken krijgt en toch nog een condoomactie wil voeren - FUCK THE POPE-condooms bestellen kan opnieuw via info@animoweb.be.

... edito ...

BESTE ANIMOLID

Het sneeuwt. Net thuis van een **Animo**actie aan het huis van Leterme en ik voel de spanning nazinderen. Samen met een vijftiental **Animo**leden brachten we de Brusselse asielproblematiek naar Leterme om Leterme met de neus op de feiten te drukken: de asielcrisis is geen ver-van-mijn-bed-show.

De regering Leterme lijkt al jaren in een winterslaap, en een nieuwe regering raakt maar niet wakker. Ik hoop van harte dat wanneer jij dit stuk leest de zon schijnt en we opnieuw bestuurd worden. Maar ik ben weinig hoopvol. Hoe kan een formatie, zo gefixeerd op symbolen en eigen gelijk, een gezamenlijke visie voorstellen voor de toekomst. Hoe kunnen aan een onderhandelingstafel, zo broos door wederzijds wantrouwen, beslissingen worden genomen die goed zijn voor dit land en haar inwoners. Deze generatie beleidsmakers beschouwt de uitweg uit de crisis en bijhorende besparingen kennelijk als een fait-divers.

Van **sp.a** verwacht ik klaarheid. Wat na de staatshervorming? Het is belangrijk om onze sociale en solidaire agendapunten niet te laten ondersneeuwen door het communautaire thema.

Niet tijdens de onderhandelingen, maar zeker niet erna. Want wanneer het communautaire circus is uitgespeeld en BHV nog maar een nare herinnering is, zijn we gedwongen een antwoord te formuleren op de zwaarste economische crisis sinds de Grote Depressie. Voor rechts is het duidelijk. Als het beleid in landen als Engeland en Nederland een graadmeter is, kiezen zij ervoor om leed met pijn te bestrijden.

Aan ons om aan te tonen dat we beter kunnen. Beste Caroline, mijn nieuwjaarswensen zijn voor jou: laat **sp.a** de enige uitweg uit de crisis zijn.

Vurige groeten,

Anke Gittenaer
Voorzitter Animo

Ga internationaal met Animo

foto Reporters

foto Reporters

*Een nieuw jaar, een nieuwe start van de internationale werking van **Animo**. Het is ook een kans om terug te kijken op het toch wel erg drukke voorbije jaar en om iedereen te bedanken voor hun interesse voor onze internationale werking. Wat zouden we doen zonder enthousiaste leden?*

Socialisme = internationalisme

Socialisme is internationalisme. Onrecht stopt niet bij landsgrenzen. Internationale en Europese politiek heeft een impact op het leven van iedereen. Je hoeft maar in, bijvoorbeeld, Brussel rond te lopen om dat te zien. Asielzoekers die hier bij ons een onderkomen zoeken door problemen in hun thuisland. Het is echt allemaal niet zo ver van ons bed.

Het internationalisme is een van de belangrijkste kenmerken van onze beweging. Daarom was het doel dat we voor ogen hadden ook de internationale werking zo toegankelijk mogelijk maken. Goede promotie is hier essentieel: aankondigingen voor activiteiten en uitwisselingen in verschillende media: nieuwsbrief, Facebook, Boemerang... Zodat iedereen op hoogte is van de kansen die er zijn.

Een druk jaar

Het afgelopen jaar hielden we 8 Werkcolleges Internationale Politiek (WIPs), rond Sociaal Europa met Anne Van Lancker, Fair Trade, het Belgische EU-voorzitterschap, de Congolese onafhankelijkheid, arbeidsrechten wereldwijd, pensioenhervormingen in Frankrijk, studentenactivisme... We bezochten de NAVO. We trokken op campagne met de Nederlandse jongsocialisten. We gingen naar het antifascismeseminar van de Oostenrijkse jongsocialisten en herdachten samen met hen de bevrijding van het concentratiekamp van Mauthausen. Er waren ook tal van seminars in

het Kurt Löwenstein-huis bij Berlijn, die openstonden voor onze leden: Queer Easter, Summer School en Winter School waren hier de toppers. We betoogden samen met 80.000 militanten uit heel Europa in de Europese vakbondsbetoging te Brussel. We stonden ook op straat in Gent, naar aanleiding van de Defensietop daar. Dirk Van der Maelen briefte ons over de situatie in Afghanistan tijdens de Masterclass Defensiebeleid. Binnen ECOSY, de Europese jongsocialisten, bleken we af en toe tot de groenste organisaties te behoren, met dank aan Domino, ons groene netwerk. Ook zijn we erg blij met de samenwerking tussen **Animo** en MJS, onze Franstalige kameraden, bij het hosten van de ECOSY bureau meeting in Brussel. De rol van gastorganisaties kwam ons toe doordat België de voorbije 6 maanden de rol van EU-voorzitter opnam. Tot slot werkten we een jaar lang rond het thema ‘Europees jaar tegen armoede’. Het eindresultaat is er gekomen dankzij jullie input.

Volgend jaar...

Hier eindigt het verhaal uiteraard niet. De planning voor volgend jaar zal er zijn rond de nieuwjaarsreceptie, maar ik kan je alvast meegeven dat 25-31 juli een datum is om vrij te houden. Dan is er namelijk weer een internationaal zomerkamp, deze keer in Oostenrijk, met dank aan de Oostenrijkse jongsocialisten. De Oostenrijkers hebben er al heel wat ervaring mee: 1929, 1952, 1981, 1998, 2002... Kortom, super gastorganisaties en een toplocatie: Attersee, tussen de bergen en bij een prachtig meer. Een zomerse mix van inhoud en feest, en dat in het gezelschap van jongsocialisten van overal ter wereld. Het recept voor een zwoele rode zomer. Zorg dat je erbij bent!

Maite Morren, Internationaal Secretaris Animo

Ben je een van de twee miljoen die het gedaan hebben?

Studenten in het spoor van Erasmus, of toch niet

Te weinig studenten gaan op Erasmusuitwisseling. Vreemd, want het lijkt makkelijker dan ooit om naar het buitenland te trekken. Animo gaat op zoek naar de oorzaken.

De doelstelling van het Erasmusproject is ambitieus. De Europese Commissie wil dat studenten in Europa mobiel worden en stelt voorop dat 20% van alle studenten in de Europese Unie een tijdje in het buitenland gaan studeren. Maar die doelstelling wordt lang niet gehaald. Van alle Vlaamse studenten kiest slechts 1,7% voor een uitwisseling, een fractie van wat de Commissie graag zou willen. Nochtans biedt Erasmus veel voordelen.

Iedereen is een ‘local’, geen buitenstaander
Erasmus is fun! Studenten met een Erasmuservaring zijn er steevast lovend over. Het is veel meer dan een studie-ervaring. Je leert jezelf ontdekken, nieuwe vriendschappen worden gesmeed. Tine (**Animo** Gent) zegt over haar Parijservaring: “in een volledig vreemde omgeving het zelf weten beredderen, is een niet te evenaren oefening in onafhankelijkheid. En alle leuke ontmoetingen en ervaringen, die krijg je er gratis bovenop.” Of zoals Floris (**Animo** Kortrijk en Leuven) het zei: “Erasmus leert dat de wereld helemaal niet zo anders is als je denkt, maar dan toch tegelijk anders genoeg om vele vanzelfsprekendheden in vraag te stellen.” Afscheid nemen is het moeilijkste aspect aan een Erasmustrip: hallo zeggen is immers makkelijker dan tot ziens. Niet onterecht noemen veel mensen Erasmus het hoogtepunt van hun studietijd. Waarom gaan we dan niet massaal op Erasmus?

Overambitieuze Commissie?
Eerst en vooral verdienen de cijfers enige nuance. De 20%-doelstelling van de Europese Commissie is terecht

zeer ambitieus. In de praktijk komt geen enkel Europees land echter nog maar in de buurt van de vooropgestelde 20%. Ons kleinste buurlandje Luxemburg spant de kroon met het hoogste aantal Erasmusstudenten. In 2007 gingen 15,5% van de Luxemburgse studenten op Erasmus, tegenover een Europees gemiddelde van 0,92% (cijfers Europese Commissie). België behoort tot de grote middelste groep van Europese landen en scoort zeker niet lager dan in vergelijkbare Europese landen. 1,7% van de Belgische studenten ging vorig jaar op Erasmus. Volgens de doelstelling dus absoluut niet hoog genoeg. Het aantal Vlaamse studenten dat op Erasmus gaat, is ongeveer even hoog als in Wallonië. In Vlaanderen gaan meer vrouwelijke dan mannelijke studenten op Erasmus: ongeveer 2/3 is vrouw. De meeste zijn universiteitsstudenten. Bovendien zijn dit grotendeels studenten van wie de ouders een hoger diploma en een gemiddeld of hoger inkomen hebben, zo toont sociologisch en economisch onderzoek. Het Erasmusproject bereikt dus zeker niet alle studenten.

Administratieve rompslomp
Erasmus is fun, maar vraagt ook heel wat ... papierwerk! Elke Erasmusstudent beaamt het: de administratie die een uitwisseling met zich meebrengt, is niet van de poes. Het vraagt een grote inspanning van studenten om alle informatie en de nodige documenten in handen te krijgen. Het moeilijkste aan Erasmus is volgens Frederik (**Animo** StuGent): “AD-MI-NI-STRATIE! Uiteindelijk leer je wel om even nukkig te zijn met hen als zij met jou.” Met de film L’auberge espagnole uit 2002 doet regisseur Cédric Klapisch elke kijker zin krijgen om meteen de valiezen te pakken en op Erasmus te gaan. De papierberg die eraan vooraf gaat, is echter immens. In de openingsscène krijgt de kijker een scherm vol papieren te zien die de jonge Parijzenaar Xavier moet

invullen om een jaartje naar Barcelona te kunnen vertrekken. Deze papierberg is een realiteit die vele studenten afschrikt.

Huismussen
We kunnen nog een reden bedenken waarom niet zo veel studenten de stap naar het buitenland durven te zetten. Jongeren blijven steeds langer thuis wonen in hun vertrouwde wereld. Jongeren hebben soms de durf niet om op Erasmus te gaan, maar diegenen met initiële twijfels spreken later vaak over een onvergetelijke en leerrijke ervaring. Alain (**Animo** Gent) zegt: “Drie procent van de Belgen gaat op Erasmus, en dat is te weinig. Bang zijn is een slecht excuus, iedereen heeft wel ‘n beetje angst voor hij/zij aan iets nieuws begint.” Initiatief nemen en durven is dus de boodschap. Europa kan een handje helpen door de gepaste begeleiding aan te bieden en de juiste informatie te verstrekken aan alle doelgroepen, ook jongeren die nu uit de boot vallen.

Een Europese toekomst
Het Erasmusproject van de Europese Unie bereikt zijn doel slechts gedeeltelijk. In deze maatschappij waarin alle grenzen van Europa wijd open staan en waarin internationale samenwerking zo belangrijk is, is het noodzakelijk meer studenten over de brug te trekken en Erasmus zo veel mogelijk te promoten. De doelstelling moet niet lager gesteld worden, meer studenten op Erasmus is de doelstelling. En laat dit alvast de ultieme trigger zijn: iedereen die terugkomt van Erasmus is laaiend enthousiast. July (**Animo** Brussel) moedigt alle studenten aan om vandaag nog te vertrekken: “Erasmus is absoluut een aanrader!”.

Nick Resmann/Sofie Van Look

Wie?	July Mollin, 23 j	Floris Tack, 22j	Frederik Dhondt, 26j	Tine Bricout, 25j	Alain De Raymond, 23j
Animo afdeling?	Animo Brussel	Animo Kortrijk/Leuven	Animo StuGent	Animo Gent	Animo Gent
Studierichting?	Rechten	Rechten	Rechten en geschiedenis	Rechten	Management
Waar op Erasmus?	Kopenhagen Denemarken	Berlijn Duitsland	Parijs Frankrijk	Parijs Frankrijk	Freiburg Duitsland
1. Waarom heb je gekozen voor een Erasmusuitwisseling?	Voor de buitenlandse ervaring, de verschillende culturen te ontdekken.	Ik had wel zin in iets avontuurlijks. Een nieuwe taal, andere cultuur, andere inzichten en eens helemaal van nul ergens een nieuw leven en dito vriendenkring uitbouwen. Best wel spannend zo. :p	Omwille van de proffen: Lucien Bély en Olivier Chaline zijn kanonnen voor de geschiedenis van de internationale betrekkingen in de 17de en 18de eeuw. Uiteraard ook voor het prestige van de instellingen.	Ik bracht in het verleden mijn zomervakanties altijd al voor het overgrote deel door in het buitenland. Erasmus was voor mij dus eigenlijk een evidentie.	Omdat er ook in het buitenland toffe mensen zitten.
2. Wat is je het meest bijgebleven?	De verscheidenheid en universaliteit tegelijk. Verschillende achtergronden en gewoonten, uitgangspunten en tegelijk ook zo gelijkend, heel uniek. Hoe makkelijk het eigenlijk is om elders je leven op te bouwen (in heel Europa veronderstel ik)	Dat de wereld helemaal niet zo anders is als je denkt, maar dan toch tegelijk anders genoeg om vele vanzelfsprekendheden in vraag te stellen.	De architectuur ('s nachts fietsen voorbij de Sorbonne, de Nôtre Dame, Val-de-Grâce als je bent weggeweest... La classe, quoi!) en mentaliteit van de Parijzenaars (belesen, grappig, arrogant, onweerstaanbaar). Parijs is een andere planeet, waar je je helemaal anders moet gedragen dan in België. Een soort ongebreidelde, maar ook uitputtende combinatie van vrijheid en schoonheid.	Mijn dagelijkse fietstocht naar la fac, aan de andere kant van Parijs, en de wonderse wereld van de ongedisciplineerde autobestuurders; de wachtrijen in de supermarkt (in Frankrijk is de cheque nog steeds een courant betaalmiddel); het wanstaltig slechte Frans, Engels... van de Italiaanse en Spaanse Erasmusers; het grondig incompetente bureau des relations internationales; Cultuur, overal, met grote C.	De overmatige alcoholconsumptie en de gevolgen ervan (hoofdpijn, onbekenden die je kennen, geïmproviseerde slaapplaatsen, gênante Facebookfoto's, enzovoort...) waren meer dan gebruikelijk.
3. Is Erasmus bevorderlijk voor het liefdesleven?	Ik had en heb nog steeds hetzelfde lief. Erasmus geeft duidelijkheid over je relatie indien je er een hebt en kan voor sommigen ook een nieuwe, eerder kortstondige, relatie betekenen. In mijn geval wees Erasmus uit dat het “goed” zit tussen ons.	Ik denk niet dat Erasmus schadelijk is voor een vrijgezellenleven.	Haha. Hangt af van je ingesteldheid en wie je tegenkomt. De gemiddelde Erasmusser heeft evenwel amper de tijd om zijn lief te bedriegen, voor hij alweer thuis is na drie maanden	Geen Commentaar!	Was passiert ist in Freiburg, bleibt in Freiburg.
4. Wat is moeilijk aan Erasmus?	Je bent, zeker in het begin, erg op jezelf aangewezen en ook verplicht om alle sociale activiteiten aan te gaan, vooraleer je vereenzaamt. Dat vraagt wel wat van jezelf. Het is best confronterend. Tegelijk kom je ook te weten wie je echte vrienden zijn in België, waar je echt iets aan hebt, wie je echt mist.	Zeker in het begin heel lastig om telkens opnieuw de moeite op te brengen voor halve gesprekken met nobele onbekenden. Niemand in je buurt hebben die je goed kent, is helemaal niet zo vanzelfsprekend. Als je daarenboven met iedereen communiceert in een nieuwe vreemde taal, levert dat nogal vaak stroefheid op. Maar ook wel hilarische momenten.	AD-MI-NI-STRATIE ! Uiteindelijk leer je wel om even nukkig te zijn met hen als zij met jou... En een pocket mee te nemen voor de ergerlijke wachtrijen.	Dat hangt voornamelijk af van je eigen persoonlijkheid (en dan meer bepaald van het al dan niet erg gehecht zijn aan je geboortestreek) en van de plaats waar je verblijft. In Frankrijk zijn de windmolens van de bureaucratie niet bepaald het meest aangename onderdeel van je verblijf.	De taal, de studies en de administratie.
5. Is Erasmus een aanrader?	Absoluut!	Absoluut. Tenzij het je natuurlijk helemaal niet ligt om even je wortels uit te trekken.	Ja. Doen! Kans om voor weinig geld een jaar ongeneerd je zin te doen. Ga wel minimum een jaar. Het neemt een incubatieperiode van drie maanden vooraleer je Parijs getemd hebt en haar kleine grilletjes leert verdragen.	Zeker. In een volledig vreemde omgeving het zelf weten beredderen, is een niet te evenaren oefening in onafhankelijkheid. En alle leuke ontmoetingen en ervaringen, die krijg je er gratis bovenop.	Ja. Drie procent van de Belgen gaat op Erasmus, en dat is te weinig. Bang zijn is een slecht excuus, iedereen heeft wel ‘n beetje angst voor hij/zij aan iets nieuws begint.

::: INTERVIEW :::

De Millenniumdoelstellingen 2015

een tussenstand met Jan Vandemoortele, hoofd van het Development Programme van de VN

Een gelukkig 2011! Al 10 jaar van het nieuwe millennium zijn definitief voorbij. Voor **Animo** een reden om een tussenstand over de Millenniumdoelstellingen 2015 op te maken. Bij de start van dit millennium, in september 2000, bekrachtigden de toenmalige lidstaten van de VN op een Algemene Vergadering de Millenniumverklaring. Hiermee wilden alle landen samen de belangrijkste wereldproblemen zoals armoede, ziektes, ongelijkheid en milieuproblemen tegen 2015 de wereld uithelpen. Dit zou gebeuren via acht concrete en meetbare doelstellingen vastgelegd: de Millenniumdoelstellingen (MDG's). Nu, 10 jaar later, evalueert **Animo** deze doelstellingen met Jan Vandemoortele, die als hoofd van het Development Programme van de Verenigde Naties (UNDP) mee aan de wieg stond van deze Millenniumdoelstellingen.

Animo - Wat was in september 2000 eigenlijk het oorspronkelijke uitgangspunt van de Millenniumdoelstellingen?

Jan Vandemoortele (UNDP) - Regelmatig vindt er een VN-top plaats met allerlei mooie bedoelingen. Bepaalde doelstellingen staan dan een tijdje in de belangstelling, maar verdwijnen daarna weer even vlug. We wilden dus absoluut vermijden dat al deze mooie doelstellingen in de prullenbak zouden eindigen. We hadden echter niet verwacht dat de doelstellingen een dergelijk breed draagvlak zouden krijgen én behouden. Dat is natuurlijk geweldig.

Animo - Het middenveld en NGO's staan nog steeds erg achter de Millenniumdoelstellingen: ze gebruiken de doelstellingen om Westerse industrielanden op hun verantwoordelijkheid te wijzen. Nemen de Westerse landen die verantwoordelijkheid nu? Wat moet er nog extra gebeuren?

Vandemoortele - Om positief te beginnen: het gaat beter op alle gebieden van alle Millenniumdoelstellingen. Het grote probleem is echter de snelheid waarmee ze verbeteren. We zitten vast in 2de en we moeten dringend naar 5de versnelling. Op een laatste VN-top in New York (september 2010, nvdv.) is er niets nieuws uit de bus gekomen. Het hoofditem ging om 40 miljoen euro extra voor het beperken van kinderarbeid en het reduceren van moedersterfte. Het ging echter om geld dat al lang beloofd was.

Animo - Is met meer geld dan alles opgelost?

Vandemoortele - Het gaat niet om meer geld, maar eerder over hoe we de socio-economische doelstellingen gaan halen. In de wereldontwikkeling geldt nog steeds het neoliberale trojka: meer economische groei, meer hulp en beter bestuur. Voor de rest gaat de vrije markt alles ontwikkelen. Dit is een totaal verkeerde benaderingswijze. Het echte trojka dient te zijn: oog voor ongelijkheid binnen de ontwikkeling, herziening van het handels- en patentenbeleid en een manifeste plaats voor de klimaatsverandering. Deze drie zaken worden nooit besproken op een top. Het is een hypocriete houding van de rijke Westerse landen. Alle rijkdom in West-Europa hebben we te danken aan de strijd tegen ongelijkheid en eerder protectionistische economieën. Wanneer de markten matuur waren, dan pas waren we klaar voor de

internationale concurrentie. Eisen van de ontwikkelingslanden dat ze in ons huidige wereldbeeld stappen, is dus nefast voor hun ontwikkeling. Ze moeten de tools blijven houden om accijnzen te kunnen heffen, bepaalde sectoren te laten subsidiëren en hun interne markten te beschermen. We tikken nu de ladder weg, waaraan alle Westerse landen hun eigen ontwikkeling te danken hebben. Daarnaast zijn de nadelige effecten van de klimaatsveranderingen vooral voor de ontwikkelingslanden. Zo gaan we de Millenniumdoelstellingen dus niet halen.

Animo - Is het dan naïef om te denken dat de honger en de armoede de wereld uit de helpen is?

Vandemoortele - Het uitgangspunt van de MDG's is dat we met eenzelfde snelheid verbeteren als de 25 jaar voor de bepaling van de MDG's. Het zijn realistische doelstellingen, waarin we een minimum aan inzet en verbetering verwachten van alle landen. De MDG's zijn dus in principe geen éxtra inspanning. In realiteit moeten we echter vaststellen dat we het slechter doen dan vroeger. We hebben met 70% van de verlopen tijd nog geen 40% bereikt. De dialoog moet veranderen, weg van de dogma's van meer groei en meer hulp.

Animo - Zijn er kritische kanttekeningen te plaatsen bij de benaderingswijze van de Millenniumdoelstellingen?

Vandemoortele - Zeker en vast. Er zijn drie concrete problemen. Ten eerste: het zijn doeleinden die niet zeggen hoe ze te bereiken zijn. Dat behoort tot de beleidsruimte van land tot land en dient dan ook land per land beoordeeld te worden. Het ene recept zal niet altijd van toepassing zijn op het andere. Het vacuüm in de Millenniumdoelstellingen is ingevuld door het neoliberal perspectief. Ten tweede: de doelen zijn collectief bedoeld. Ze worden vaak echter individueel, per land, als streefcijfer aangehaald. Men maakt dan van die mooie wereldkaarten en kleurt ze in: een groene kleur betekent 'goed bezig', oranje 'ok' en rood 'slecht slecht slecht'. Dit verlamt uiteraard de landen in kwestie. Men moet elk land apart bekijken en de evolutie per land aanschouwen. Landen in Afrika komen van veel verder dan landen in Azië, dus het is ronduit onfair om deze twee naast elkaar te leggen met dezelfde doelstellingen. Zo worden ze

echter wel geïnterpreteerd. Een voorbeeld. Als een leraar in de klas zegt dat iedereen 70% moet halen in een jaar tijd, dan kan je niet verwachten dat iedereen 70% haalt in dat jaar. Het gemiddelde zal wel 70% zijn, maar sommigen zullen er boven zitten, anderen eronder. Je moet uiteraard kijken van welk percentage de leerlingen individueel komen. Dat geldt ook voor de verschillende landen: een land dat van 45% naar 55% gaat, doet het eigenlijk veel beter dan het land dat van 65% naar 70% gaat. Het laatste probleem: de Millenniumdoelstellingen missen de benadering van de ongelijkheid. Daar zijn we de mist ingegaan. Bij het ontwikkelen van de nieuwe Millenniumdoelstellingen moeten we hiermee zeker rekening houden. Het gaat op de topontmoetingen enkel over nationale gemiddeldes, terwijl die niets zeggen over de ontwikkeling van de bevolking in een land.

Animo - Wat raadt je ons, jonge wereldverbeteraars, ten slotte aan? Waar moeten we op letten? Wat kunnen we zelf doen om bij te dragen?

Vandemoortele - Er zijn verschillende manieren waarop jongeren kunnen bijdragen. De directe inzet via vrijwilligerswerk, bijvoorbeeld bij 11.11.11 of in het land van herkomst zelf. Dit is natuurlijk iets dat tijd en inspanning kost. Mensen met weinig tijd kunnen via een regelmatige financiële bijdrage zeker helpen. Daarnaast is politiek engagement een belangrijke factor: kijk bijvoorbeeld na op wie je stemt en wat het partijprogramma omtrent ontwikkelingssamenwerking is. Als laatste denken we uiteraard aan de bewuste consument: kijk uit wat je koopt, vraag na of er geen kinderarbeid mee gemoeid was of dat de werknemers dumpeltonen ontvingen, koop zoveel mogelijk fair trade en vermijd overconsumptie en winkels waar deuren wagenwijd openstaan in putje winter.... Kortom, consumeer milieu- en socio-economisch bewust.

Animo - Ok, dat doen we! Bedankt voor het zeer interessante gesprek en nog veel succes gewenst met de Millenniumdoelstellingen.

Bart Wolput

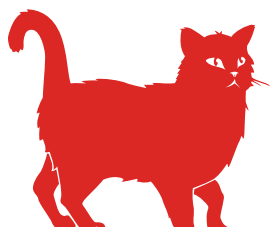
2011 EEN JAAR VOL ANIMO

In 2011 vieren we feest. **Animo** bestaat 10 jaar.
Een decennium van vurig jong socialisme!
Klink mee tijdens de nieuwjaarsreceptie en zet
het nieuwe jaar stevig in met muziek, lekkers en meer.

Zaterdag 5 februari - 19u30

The White Cat

[Drongenhof 40 - 9000 Gent]

NIEUWJAARSRECEPTIE

OOSTENRIJK Internationaal zomerkamp 25-31 juli 2011

Hou deze data alvast vrij in je agenda: 25-31 juli 2011. Dan vindt namelijk het zomerkamp van IUSY, de internationale koepel van jongsocialisten plaats. We hebben er nu al enorm veel zin in!

Toplocatie:
Weißbach am Attersee,
aan een prachtig meer in Oostenrijk.

Een internationaal zomerkamp, het is een lange traditie. Deze keer valt de eer van gastorganisatie aan de Oostenrijkse jongsocialisten van de Sozialistische Jugend Österreich en het Verband Sozialistischer Studentinnen und Studenten Österreichs. De Oostenrijkers hebben er al heel wat ervaring mee: 1929, 1952, 1981, 1998, 2002...

Wat kan je nu concreet verwachten van het IUSY Worldfestival 2011? Een zomerse mix van inhoud en feest, en dat in het gezelschap van jongsocialisten van overal ter wereld.

We houden jullie op de hoogte wat betreft de inschrijvingen en het transport naar Oostenrijk. De inschrijvingen voor het zomerkamp zijn nog niet geopend, maar hou 25-31 juli zeker vrij. Dit valt echt niet te missen! Neem alvast eens een kijkje op de website <http://www.iusyworldfestival.org/>.

Ondertussen in Animoland

Gelukkig Nieuwjaar! :: Altijd fijn om de lezers van de roddelrubriek te verwelkomen met drie dikke zoenen :: Een nieuw jaar vol glam en gossip staat jullie te wachten :: We steken van wal met de **Animopaus** :: Halleluja :: Inderdaad, in Brussel gaven ze de 'Fuck the pope'-actie een heel eigen cachet door er een rode paus bij te halen :: Het Vaticaan heeft ons al op het matje geroepen :: Niels C. uit Blankenberge en tevens **Animo** VUB'er staat voortaan op een zwarte lijst :: Razzie is boos, maar Niels 'Razée' trekt het zich hopelijk niet aan :: **Animo** Tienen is herboren :: De beminnelijke Steve E. trekt er aan de kar :: Van alle markten thuis die Steve, tot zelfs orgelspel in de kerk :: Steve staat (nog) niet op die zwarte lijst :: Het congres in Leuven was een schot in de **Animoroos** :: Veel blije gezichten van 's morgens tot 's nachts :: Maar het meest blij was Sander DM uit Mechelen :: Voor het eerst sinds jaren was hij tevreden over het eten :: Wij doen er alles aan om het de leden naar hun zin te maken, en geloof ons, Sander is niet makkelijk te pleasen :: Missie volbracht :: Een verzoek, iemand? :: Heel schattig vonden wij de nieuwe aanwinsten van **Animo** Hamme :: Voorzitter Nicholas D. maakt er werk van om zijn gehele familie in te wijden bij **Animo** :: Zo zien wij dat graag :: Wist je trouwens dat er van Daria V. uit datzelfde Hamme nog een exemplaar bestaat? :: Hoera! :: Erevoorzitter BB Boriau was ook op het congres :: Een verschijning die niet onopgemerkt voorbij kon gaan :: Hij kwam en zag dat het goed was :: **Animo** heeft sinds kort ook een nieuwe nationaal secretaris :: Tine kreeg haar vuurdoop op het congres :: En die onderging ze met veel glans :: Tot in de vroege uurtjes toe :: En de volgende ochtend zag ze er nog even stralend uit :: Wij vragen ons stiekem af hoe dat komt :: Tot volgende keer :: Voor meer **Animoweer** ::

Klaar voor een nieuw Animojaar!

Nieuw jaar, frisse ideeën, gloednieuwe thema’s. Animo verlengt haar succesconcept en zet ook dit jaar enkele thema’s in de kijker om samen met de leden te ontdekken en uit te diepen. Tijdens een ronde door Vlaanderen in december legde het bestuur jou enkele relevante thema’s voor om vanuit jong links perspectief te benaderen. Uit een waaier boeiende onderwerpen was het moeilijk kiezen maar de voorkeur ging uit naar wonen, justitie, lokaal beleid en gezondheidzorg!

Deze thema’s maken het voorwerp uit van onze jaarplanning 2011. Zo zullen de nationale activiteiten opgebouwd worden rond wonen, justitie, lokaal beleid en gezondheidzorg. Kom de thema’s mee bespreken op onze bijeenkomsten van denktank Animotto, ga ter plaatse via onze Inleefprojecten, spit een politiek hangijzer uit tot op het bot in een Masterclass of lees meer tijdens een bijeenkomst van Rode Oogjes, onze boekenclub.

Hou de Animoweb site en nieuwsbrief in de gaten voor aankondigingen en activiteiten en schrijf deze aanstormende activiteiten alvast met stip in je agenda!

Jongeren straffen of beschermen, twee visies tegenover elkaar

Donderdag 10 februari - 19u30 tot 21u30
Jaarthema 2011 - Justitie en veiligheid

De roep om bestraffing van jongeren wordt steeds luider. Nochtans zijn jongeren niet ‘crimineler’ dan vroeger, zo blijkt uit onderzoek. Toch staat de jeugdbescherming, waarbij jongeren geen misdrijven maar als misdrijf omschreven feiten plegen, als model onder druk. Tijdens deze eerste Animotto over het jaarthema justitie plaatsen we het jeugdbeschermingsmodel tegenover het jeugdsanctiemodel en kijken vanuit maatschappelijke hoek naar deze systemen, hun sterktes en zwaktes, hun voor- en nadelen met de jongere zelf als centrale focus.

Plaats - LOKO Gele Zaal (‘s Meiersstraat 5, 3000 Leuven)

Start - 19u30 - 21u30

Inschrijven - info@animoweb.be

Contact - hannelore.goeman@animoweb.be

My ideal city: jouw stad op maat!

Dinsdag 22 februari - 19u30 tot 21u30
Jaarthema 2011 - Lokaal beleid

Lokaal beleid op maat van jongeren is corebusiness voor Animo. Met het oog op de lokale verkiezingen van 2012 tekenen we de ideale stad voor jongeren. Wat hebben jongeren nodig? Aan welke criteria moet lokaal beleid voldoen opdat het goed is voor iedereen? Hoe ziet onze ‘Ideal City’ eruit? Kom op deze Animotto jouw wensen voor de ideale stad of gemeente voorleggen en aftoetsen aan lokale beleidsmakers.

Plaats - Den Antus (Grote Markt 30, 9100 Sint-Niklaas)

Start - 19u30 - 21u30

Inschrijven - info@animoweb.be

Contact - nick.resmann@animoweb.be

Sociale woningbouw van morgen

Maandag 7 maart - 19u30 tot 21u30
Jaarthema 2011 - Wonen

In België zijn er bijzonder weinig sociale woningen in vergelijking met het buitenland. Wij komen aan nog geen 10% sociale woningen, waar men in Nederland gemakkelijk aan 30% komt. Een uitbreiding van de sociale huurwoningvoorraad dringt zich op alsook de stijging van het aantal sociale verhuurkantoren. Tijdens deze Animotto discussieer je mee over de noodzaak van sociale woningen en de rol die sociale verhuurkantoren hierin kunnen opnemen.

Plaats - Geuzenhuis (Kantienberg 9, 9000 Gent)

Start - 19u30 - 21u30

Inschrijven - info@animoweb.be

Contact - johan.devleeshouwer@animoweb.be

Congres

*Grootse ledenbijeenkomst.
Steek de koppen bij elkaar
met leden uit alle hoeken
van het land.*

Lentecongres 2011 - 26/27 maart - Antwerpen

Op zaterdag 26 en zondag 27 maart congresseert Animo in Antwerpen. Tijdens dit congres staan de jaarthema’s 2011 centraal: wonen, lokaal beleid, justitie en gezondheidzorg. Jouw kans om je mening te geven over deze onderwerpen en de jong linkse mening van Animo meer vorm te geven. Hou deze datum nu al vrij, trommel je afdeling op en geniet van debat, gastsprekers, vorming en pure gezelligheid!

Plaats - Permeke Bibliotheek Antwerpen (De Coninckplein 26, 2060 Antwerpen)

Timing - Zaterdag 26 maart om 9u tot zondag 27 maart 14u

Inschrijven - info@animoweb.be

Burundi

Op 3 november 2010 vertrok ik naar Burundi, verborgen parel in de Regio van de Grote Meren. Nu, een maand later, blik ik aan de hand van drie ervaringen een eerste keer terug op mijn wedervaren in Centraal-Afrika.

1. Het alledaagse leven in Bujumbura heeft, voor wie geld heeft, een uiterst aangename kant. Je vertoeft hier permanent in een tropisch vakantieklimaat. Zomer en winter bestaan niet, men rekent in droge en regenseizoenen. Combineer dat met een rits openbare zwembaden, sportterreinen, zandstranden aan Lac Tanganyika en de alomtegenwoordige brochet-tecultuur (alles op een stokje en roosteren maar) en je weet waarom Bujumbura onder expats de verborgen parel van Afrika genoemd wordt. Ondanks de post-conflictstatus is de veiligheidssituatie in de hoofdstad stabiel. Van het buitenproportionele aantal militairen - heel veel rebellen zijn ten gevolge van het vredesproces door het leger ingelijfd - kijkt men op den duur niet meer op. Al durft er nog wel eens eentje zijn bazooka (!) meenemen als hij uit zwemmen gaat. Het went...

Mijn integratie ter plekke verloopt steeds beter, zeker wat het socioculturele aspect betreft. In die mate zelfs dat we tijdens een wandelingetje over het strand in de opnames van een videoclip gerold zijn en nu samen met de alleraardigste zangeres Nicole op de Burundese televisie te zien zijn. Alvorens u vruchteloos uw videorecorder programmeert: onze danspases zijn ook te bewonderen op Facebook!

Wie zich hier in het verkeer waagt, weet waar hij (er) aan begint, maar zelden waar (en hoe) hij (er) uitkomt. Levensgevaarlijk dus. De gemiddelde Burundese wagen heeft het stuur aan de rechter-, en daar er op de rechterrijstrook gereden wordt dus verkeerde, kant. Verwonderlijk is dit niet: zowat alle wagens hier worden uit het Midden-Oosten geïmporteerd. Openbaar vervoer bestaat uit propvolle - officieel 18 personen, officieus wordt iedereen als het moet knus gestapeld - minibuses van het type Sardonis (uit de televisiereeks Merlina). In de stad zijn

alleen de belangrijkste straten geasfalteerd, wegmarkeringen of verkeersborden - laat staan snelheidsbeperkingen - zijn onbestaande. In een volgende Boemerangeditie kunt u hier lezen hoe ik (hopelijk) mijn rijbewijs haal.

2. Eind tweede week, middagpauze. Iets te eten halen? Een sjofel geklede medewerker van het project voert me naar een bakkerij in het centrum van de stad. Een misvormde man vraagt me geld. Kinderen klampen zich aan me vast wanneer ik terug wil naar de auto die geparkeerd staat aan de overkant van de straat. Ik voel me ongemakkelijk en loop haastig door. Mijn geweten verzwaart mijn tred. De auto geeft me niet de verhoopte afscherming: ‘muzungu, muzungu, donne-moi de l’argent!’ roept iemand uit een ander groepje bedelaars me toe. Ik blijf schijnbaar doof voor de smeekbeden rond me. Wat ik voel is iets tussen opluchting en schaamte, wanneer de chauffeur zich weer tussen het voorbijgaande verkeer voegt. Een week lang laat dit tafereel me niet los. Ik voel me verward, geïntimideerd, leeg en alleen.

Mensen in lompen, op blote voeten, overal kindjes die bedelen, het zijn maar enkele voorbeelden die in het oog springen. Ook al voel je je in het begin nog steeds een anonieme observator, Burundezers beschouwen je onmiddellijk als betrokken actor in deze armoedige setting. De verwachtingen die daaruit voortvloeien, zijn dan ook niet min: iedereen vraagt en verwacht te krijgen. Die vraag om geld of hulp bij het zoeken naar een job is niet verkeerd, maar legt wel een zware psychologische druk op je. Zeker als degene die vraagt niet iemand op straat is, maar een vriend of een collega met wie je de volgende dag weer samen moet werken.

De voortdurende cyclus van instabiliteit en armoede heeft ook bij de bevolking een vaak verlamdend effect. De overgrote meerderheid zit nog in overlevingsmodus waarbij de dag van morgen van geen tel is. Niet vanuit een bon vivant-gevoel: elke dag is een strijd en morgen ben je misschien dood. Dit levensnoodzakelijke kortetermijndenken botst vaak met het langetermijnperspectief van ontwikkelingssamenwerking: duurzaamheid. Het is niet evident om hier samen met beleidsverantwoordelijken zelfs maar, los van de uitvoering van een project, de mentale oefening van het vooruitkijken te maken. Tel daarbij de corruptie, op ieder niveau en in zowat elke sector en instelling, die een belemmerende factor is voor iedere verdere economische en sociale ontwikkeling. En toch: kun je

collega’s die omgerekend 60 dollar per maand verdienen verwijten inkomsten te zoeken waar ze te vinden zijn?

3. Vanaf de eerste dag ben ik noodzakelijkerwijs in het werk gedoken. Samen met een Burundese collega onderzoek ik de verspreiding van nieuwe technologie, aan specifieke klimatologische omstandigheden aangepast zaaigoed, in de boerengemeenschappen. Looptijd van het onderzoek: 6 maanden. Memorabel was haar eerste vraag op onze eerste werkvergadering: ‘waar ga je bidden?’. Religie loopt als een rode draad door het leven van de Burundezers: iedereen heeft op zijn bureau een bijbel op zakformaat, de chauffeur speelt in de wagen enkel gospelkerkdiensten en afhankelijk van de collega die ik bezoek, weerklinkt het Ave Maria of een ander Halleluja.

De verhoudingen in de samenleving worden eveneens weerspiegeld op het werk. Drie factoren spelen een belangrijke rol in deze verhoudingen: professionele positie, leeftijd en geslacht. Hoewel vrouwen veel invloed kunnen hebben, beschouwen mannen ze over het algemeen nog steeds als ondergeschikt. Ook etniciteit speelt ongetwijfeld nog steeds een rol (iedereen weet van de ander of hij Hutu of Tutsi is), maar daarover zwijgt men als het graf.

Tijdens een weekendje rondtrekken in de heuvels zijn we toevallig op een centre de multiplication gestoten. Hier wordt het door ISABU ontwikkelde zaaigoed vermenigvuldigd. Deze centres spelen dus een rol in de verspreiding van de onderzoeksresultaten (het verbeterde zaaigoed) van het instituut. Eindelijk zie ik zelf een concreet element in het onderzoek. De theorie voorbij... Hier doen we het voor. Samen met deze mensen. Daar in de heuvels viel een puzzelstukje op zijn plaats. Onze gids leidde ons over heuvelkam en dal, tussen weilanden en boerderijen door. Kindjes liepen ons overal tegemoet en vergezelden ons een tijdje, nieuwsgierig om die vreemde muzungu’s (Letterlijk: ‘hij die macht heeft’ - wordt gebruikt als roepnaam voor blanken.) in hun buurt. Toen we enkele foto’s van hen trokken, deinsden ze geschrokken achteruit. We besloten hen de foto’s te tonen. Bijzonder grappig! Helemaal opgewonden, lachend en verwonderd zichzelf te herkennen op een bakje. We trokken opnieuw foto’s en toonden ze opnieuw. Toen ze zowat het principe van een fototoestel begrepen, begonnen ze spontaan te poseren. De echt leuke momenten liggen hier in de kleinste dingen.

Petrus Herpoele

::: DOSSIER MILIEU :::

Cancun-klimaattop, een eerste evaluatie

De Verenigde Naties hielden van 29 november tot 10 december 2010 de 16de conferentie over klimaatverandering in de Mexicaanse badplaats Cancun. Het pessimisme waarmee de conferentie van voor de start overladen werd, deed de hoop op een akkoord snel slinken. Pas op het laatste nippertje en vrij onverwacht deden de onderhandelaars de slogan Yes we Cancun! eer aan. Animo duidt en evalueert de klimaattop.

We gaan even terug in de tijd. Vorig jaar (7 tot 19 december 2009) hielden de Verenigde Naties klimaatonderhandelingen in Kopenhagen. De verwachtingen waren hooggespannen. Verschillende **Animo**leden waren erbij in de Deense hoofdstad. De onderhandelaars wisten toen echter geen waardige opvolger voor het Kyoto-protocol te onderhandelen.

Kyoto was nochtans dringend aan vernieuwing toe, want het loopt af in 2012. Het protocol, dat de vermindering van de uitstoot van broeikasgassen regelt, dateert reeds van 1997. De ondertekenende landen verbonden zich er toen toe om de uitstoot van broeikasgassen met 5,2% te laten dalen in de periode 2008-2012. Aangezien het protocol bijna afloopt, is een nieuw akkoord hoognodig. Kopenhagen moest de opvolger van Kyoto worden door afspraken vast te leggen over emissiereducties, ontbossing en andere maatregelen om klimaatverandering tegen te gaan voor de periode 2012-2020.

Een waardige opvolger voor Kyoto is Kopenhagen niet geworden. Het belangrijkste resultaat van Kopenhagen is het oprichten van een Groenfonds, dat 100 miljard dollar ter beschikking moet stellen van arme landen die getroffen zijn door klimaatverandering. De tweede verwezenlijking van Kopenhagen is dat de doelstelling om de opwarming van de aarde onder de 2 graden te houden ingeschreven staat in het akkoord. Over hoe deze doelstelling moet bereikt worden, zegt het akkoord echter niets. Er is met andere woorden geen resultaatverbintenis onderhandeld. Door het niet bindende karakter van het akkoord is het zeer waarschijnlijk dat vele landen het akkoord niet zullen naleven en zien velen het terecht als een maat voor niets.

Het belang van de conferentie in Cancun was dus groot. Cancun kon dat verwezenlijken waar Kopenhagen niet in geslaagd is, met name het onderhandelen van een bindend akkoord dat maatregelen treft tegen de klimaatopwarming voor de komende acht jaar. België leidde als Europees voorzitter de Europese delegatie tijdens de top. Het ontbrak ons land niet aan ambitie: België eiste alvast dat de Europese doelstelling verder moest gaan dan een CO₂-reductie van 20% tegen 2020.

Reeds voorafgaand aan de start van de conferentie heerste pessimisme over het resultaat dat men in Cancun zou boeken. Toch slaagde het Mexicaanse voorzitterschap en de onderhandelaars erin - ondanks tegenwind van Bolivia - een doorbraak te forceren. Animo zet de bekomen overeenkomsten op een rij:

- ➔ Er valt geen leemte na het verstijken van het Kyoto-protocol in 2012. Het akkoord dat in Cancun werd onderhandeld, voorziet in een tweede periode en houdt bindende engagementen in;
- ➔ Het akkoord houdt engagementen in om de opwarming binnen de 2°C te houden. Daartoe moeten de beloofde emissiereducties opgetrokken worden én ambitieuzer zijn dan in Kopenhagen beloofd;
- ➔ De industrielanden herbevestigen 30 miljard dollar te zullen investeren in ontwikkelingslanden voor de periode van 2010-2012 en de komst van het Groen Klimaatfonds, waarbij tegen 2020 100 miljard dollar voor de ontwikkelingslanden gemobiliseerd moet worden;
- ➔ Een vierde krachtlijn van het akkoord is het opzetten van infrastructuur voor aanpassingen aan de klimaatopwarming;

- ➔ Tot slot komen er financiële middelen voor technologie-overdracht opdat ontwikkelingslanden een koolstofarme economie kunnen ontwikkelen en om hen te ondersteunen in het beschermen van de bossen.

De geboekte vooruitgang is onverwacht en de balans van Cancun valt dus zeer positief uit. Nochtans mogen we niet te vroeg victorie kraaien. Wat in Cancun verkregen werd, is zeker niet voldoende om de opwarming tegen te houden. Maar het proces, het vertrouwen op een welslagen van een klimaattop, is gered. De weg ligt open naar volgend jaar, naar Durban in Zuid-Afrika, waar de 17e COP (zie kaderstuk) gehouden wordt. Hopelijk beseffen alle onderhandelaars dat ze geschiedenis kunnen schrijven wanneer ze tot een verder bindend akkoord weten te komen in Zuid-Afrika. Onze plannet veilig stellen op je conto kunnen schrijven, is niet niets. **Animo** wenst hen alle succes!

Nick Resmann

Succes boek je wanneer je vooruit wil en erin gelooft. De doorbraak in de klimaatonderhandelingen, die er op de klimaattop in Cancun kwam, vergde dan ook immens veel geloof, hoop en diplomatie.

• UNFCC/COP/CMP: WTF?

• Animo gidst je door de afkortingen

- De conferentie heet in het Engels United Nations Climate Change Conference Cancun en wordt gehouden in het kader van de UNFCCC. Dat is voluit de United Nations Framework Conference on Climate Change, het klimaatverdrag dat in 1992 in Rio de Janeiro werd afgesloten en in 1994 in werking trad. Het UNFCCC is ondertussen door 187 landen ondertekend, maar niet door de Verenigde Staten, China, India en Brazilië.
- Cancun is eveneens de 16de COP en de 6de CMP.
- De COP is de Conference of the Parties, het besluitvormend orgaan binnen het VN klimaatverdrag UNFCCC en bestaat uit alle landen die partij zijn bij de Conventie. De COP is verantwoordelijk voor het op spoor houden van de internationale inspanningen om klimaatveranderingen aan te pakken. In Cancun was het de 16de keer dat het orgaan bijeenkwam (COP 16), in Zuid-Afrika zal het de 17de keer zijn (COP 17).
- De CMP, de Conference of the Parties serving as the Meeting of the Parties to the Kyoto Protocol, is het hoogste beslissingsorgaan voor het Kyoto-protocol. In Cancun was het de 6de keer dat ze zijn samenkomen (CMP 6).

• Animo op klimaatbetoging in Brussel zondag 28 november 010

Om de klimaattop in Cancun kracht bij te zetten, betoogde **Animo** op zondag 28 november in Brussel samen met zo'n 1500 anderen.

In het kader van de klimaattop organiseerde Domino, het groene netwerk van **Animo**, op 16 december de Masterclass "Van Kopenhagen tot Yes We Cancun!" met klimaatexperte Sara Van Dyck van de Bond Beter Leefmilieu.

Wil je er volgende keer bij zijn? Check zeker tijdig de **Animo**-nieuwsbrief in je mailbox of neem contact op met Domino via domino@animoweb.be.

Herfstcongres 20-21 november 2010

